

ki je bila na čast gostom lepo razsvetljena. Divni podzemeljski krasoti čudili so se posebni oni, ki so jama prvič videli. Ob 2. uri je bil fino pripravljen banket pri županu g. Miroslavu Vičiču, katerega se je udeležilo nad 200 osob. Prvi je napil starosta postojinskega Sokola g. dr. Treo Čehom in Hrvatom. V imenu postojinske čitalnice je pozdravil goste predsednik g. Ant. Ditrih. V imenu češkega Sokola se zahvali načelnik praškega Sokola g. Vaniček in v imenu Hrvatov gosp. dr. Lazar Car. Govorili so še gg.: dr. Vrečko iz Celja, ki je nazdravil jedinstvi in slogi, ki naj vlada mej kranjskimi Slovenci, gosp. Abačič, zastopnik čitalnice iz Reke, dr. Pretner iz Trsta in drugi. Brzobjavni pozdravov iz Čške, Hrvatske, Slovenske došlo je 60. Velikanska ljudska veselica, ki se je na to vršila, bila je z ozirom na telovadbo, koju so izvrševali Sokoli, posebno zanimiva. Občno občudovanje in pohvalo želi so češki Sokoli s svojimi zares težkimi a dovršenimi in elegantnimi nastopi. Odlikovali so se tudi drugi Sokoli posebno ljubljanski. Proste vaje, katere je izvajalo kakih 150 Sokolov vseh društev so napravile dober vtis. Živahna zabava minula je le prekmalu in posebna vlaka ob 9. uri eden proti Ljubljani, drugi proti Trstu odvela sta iz Postojine večino gostov. Vsakemu udeležencu ostane pa v lepem spominu ta krasni dan, katerega je prebil v Postojini in vrli Postojnčani smejo ponosni biti na toli lepo završeno velikansko slavnost.

— **Slavnost otvoritve električne razsvetljave v Škofji Loki.** Minolo nedeljo hitelo je vse v prijazno Škofjo Loko, da prisustvuje slovesni otvoritvi električne razsvetljave, kateri si je mesto napravilo s pomočjo tovarnarja g. Alojzija Krenerja, ki je v to svrhu dal iz svoje tovarne na razpolago mestu moč, potrebno za to razsvetljavo. Po železnici iz Gorenjske in od Ljubljane dospelo je v Škofjo Loko 1200 ljudi in iz okolice, Poljanske in selške doline je vse drlo v mesto pogledat lepo slavnost. Škofja Loka je bila vsa v zastavah in imela v sredini toliko gostov, kakor gotovo še nikoli prej ne. Po koncertu na Štemarjih ob 3 uri popoldne, katerega program je oskrbel oddelek vojaške godbe, bila je na korist domačemu gasilnemu društvu na glavnem trgu tombola, ki je imela lep vspeh. Ob 8. uri je mestni župnik č. g. Tomažič z asistencijo slovesno blagoslovil pred znamenjem na glavnem trgu električno razsvetljavo. Znamenje zablesketalo je v tem trenutku v mnogih električnih lučicah in po mestnih ulicah so zasvetile nove električne luči. Škofjeloški meščani so večinoma tudi v svoje stanovanja, gostilne in delavnice napeljali električno luč. Po lepem nagovoru č. g. župnika, ko je sledil blagoslovljenju, pričel se je pomikati po mestnih ulicah mirozov vojaške godbe z bakljado ognjegascv. Navdušenost ljudstva je bila velika, red je bil pri toli množini ljudstva vzgleden. Po mirozovu je bila zabava s plesom na Štemarjih. Ob 12. uri je večino gostov odvela železnica zopet proti Kranju in posebni vlak proti Ljubljani. Tako se je zaključila lepa slavnost, na katero morejo Ločani z ozirom na lep napredek, katerega so storili ponosni biti. — Omenjeno bodi še, da je mestni zbor škofjeloški imenoval g. tovarnarja A. Krennerja častnim meščanom.

— **Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda** je bil v torek v Novem mestu. Zbralo se je bilo mnogo rodoljubov z vseh strani Slovenskega, posebno je bila mnogobrojno zastopana duhovščina in narodno ženstvo. Zbor je govor predsednika, poročili tajnika in blagajnika vzel z navdušenjem na znanje. Družba ima sedaj že blizu 12.000 članov. Obširnejše poročilo priobčimo prihodnjč.

— **Ustanovljenje novih posojilnic v Litiji in Idriji.** V imenu „zveze slovenskih posojilnic“ in v sporazumenjenju z domoljubi v dotičnih krajih sklicuje nadzornik kranjskih posojilnic, g. I. Lapajne v Krškem, ustanovne občne zборе, in sicer za Litijo v nedeljo, 12. t. m. ob 5. uri popoldne v gostilnico g. Oblaka; za Idrijo v nedeljo 19. t. m. ob 10. uri dopoldne v gostilnico g. Ant. Juvančiča. Vabijo se vsi p. n. domoljubi, ki se za stvar zanimajo.

— **Gimnazija v Idriji.** Mestni zbor idrijski je sklenil delovati na to, da se v Idriji ustanovi nižja gimnazija in je volil v to poseben odsek, ki ima pretresati celo vprašanje in nasvetovati korake, katere bi bilo storiti v dosego tega smotra.

— **Slovenski in hrvatski abiturijentje prirede kakor smo že poročali** letos svojo veselico v Ljubljani. Veselica vršila se bode dne 14. t. m. na Ferlinčevem vrtu in je nje čisti dobiček namenjen za družbo sv. Cirila in Metoda. Vspored je zanimiv, vstopnine je 1 krono.

— **Cigaletov spomenik**, za katerega nabira darove posebni odbor v Črnem vrhu nad Idrijo, odkril se bode slovesno dne 26. avgusta t. l. v Črnem vrhu nad Idrijo.

— **»Zaveze slovenskih učiteljskih društev«** šesti glavni zbor vršil se bode 15. in 16. avgusta t. l. v Gorici. Dne 17. avgusta je izlet v Cerkno in potem dne 18. ondi odkritje spominske plošče dr. Frančišku Močniku.

— **Mrtveca** našli so minolo nedeljo ob Gradašici. Komisija, ki je tja prišla, je konstatovala, da je mrtvec vpokojeni poštni sluga Jože Koman, katerega so že dva dni pogrešali. Mrtvec je bil popolnoma nag, je imel noge v vodi, drugo truplo pa na suhem. Obleka je bila lepo poleg njega poravnana. Po mneni komisije zadela je Komana kap, ko je v nameri kopati se sede držal noge v vodo.

Pogreb nadvojvode Viljema.

Dan prvega avgusta je popoldan bilo na Dolenjem Avstrijskem lepo vreme. Zaradi tega je bila v Badenu zvečer velika gneča ljudij, posebno po tistih ulicah, po katerih je imel iti sprevoz. Z vseh hiš visele so črne zastave. Ob tri četrti na deseto uro so v nadvojvodovi vili blagoslovili truplo vpričo več nadvojvod in nadvojvodinj, badenskega in weickerskega župana, potem so pa krsto deli na voz, v katerega je bilo vpreženih 6 vrancev.

Kmalu se je jel premikati sprevoz proti kolodvoru. Najprej so šli razni dvorni služabniki, potem pa voz, na katerem so bili venci članov cesarske rodbine in potem je pa sledil mrtvaški voz. Na krsti je bil venec cesarice.

Po ulicah do kolodvora so vojaki, telovadci, gasilci in veteranci delali špalir. Ob 10. uri je vlak prišel na kolodvor, kamor so se že poprej bili pripeljali nadvojvode in nadvojvodinje in čakali dvornih v dvorni čakalnici. Na kolodvorih se je zbralo mnogo razne gospode.

Vlak, ki je imel mrliča peljati na Dunaj, je bil sestavljen iz komornikovega, dveh separatnih, dveh dvornih voz in iz vagona, na katerega so naložili mrliča. Ta vagon je bil ves prevlečen s črnim suknom in je zunaj in notri imel nadvojvodski grb, pod grbom pa številko 1894. Šest slug je neslo krsto na vlak. Veliko število vencev, kacij sto, so naložili v poseben vagon. Da so po mestu ves čas zvonili, od kar je odšel sprevoz od vile do odhoda vlaka, še praviti ni treba. Vlak z mrličem je odšel na Dunaj ob 10. uri 15 minut. Mrliča so spremljali komorni načelnik pokojnikov baron Koblitz, dvorni svetnik vitez Klaudy, grof Pettenegg od nemškega reda in prior nemškega reda, kateri je bil tudi mrliča v vili blagoslovil.

Na Dunaji je vlak pričakoval vrhovni dvornik princ Lohenlohe, z mnogimi drugimi dvorniki in člani nemškega reda. Ko je vlak prišel, so nadvojvode, ki so se pripeljali, hitro se odpeljali na vozovih v dvor. Sluge so

mrliča nesli v posebno pripravljen prostor, kjer ga je blagoslovil dvorni župnik in potem so ga pa nesli na mrtvaški voz. Mrtvaški sprevoz se je jel sedaj pomikati v mesto. Najnaprej sta dva dvorna hlapca na konjih nesla svetilnici, za njima je šel oddelek konjice. Na to je jez-dilo in peljalo se več gospode, mej drugimi tudi veliki kapitulat in pripor nemškega reda.

Ravno pred krsto jahala sta zopet dva hlapca s svetilnicama. Na obeh straneh mrtvaškega voza je šlo šest gardistov s sulicami, šest jih pa jahalo s sabljami, več služabnikov, osebe, ki so imele paziti na voz in od-delek konjice ter dva dvorna hlapca na konjih s svetil-nicama. Na obeh straneh sprevoza delali so vojaki špalir. Vozu je sledil prvi vrhovni obredar in druga spremstva.

Ob polnoči so truplo pripeljali pred dvorno cerkev, kjer sta bili postavljeni dve stotinji vojakov in je višji dvorni obredar Hunyady pričakoval mrliča. Prenesli so mrliča z voza v lepo dvorno cerkev, kjer ga je čakal dvorni župnik Mayer z asistencijo, da je spremil mrliča v cerkev. Ko je župnik mrliča blagoslovil, je komornik izročil krstni ključ prvemu vrhovnemu dvorniku, so vsi odšli in zaprli cerkev.

Dne 2. t. m. brale so se v dvorni cerkvi od jutra do poldne neprestano maše pri treh oltarjih. Vsi oltarji, klopi in oratorji bili so pregrnjeni s črnim suknom. Na mrtvaškem odru je stala krsta, zraven so bili na posebnem stojalu prinčeva krona, nadvojvodski klobuk, klobuk nemškega reda in redi na baržunasti blazinici. Ob koncu krste je klečal po jeden kapucin, in stražo so imeli gar-dist. Na krsti ležali so venci več članov cesarske rodbine.

Popoldne ob treh so naredili špalir po ulicah, po katerih je imel iti mrtvaški sprevoz, da so tako nare-dili prostor. Po ulicah je bilo polno ljudij. Na Josipovem trgu zbrali so se vojaki, kateri so imeli spremljati po-greb in sicer 2 eskadrona in jeden voj huzarjev, in jedna stotnija trdnjavijskih topničarjev. Iz oken je povsod gledalo polno radovednih ljudij.

Ob štirih popoldne je še jedenkrat blagoslovil dvorni župnik krsto, potem so jo nesli iz cerkve na voz, v ka-terega je bilo vpreženih šest belcev. Pred mrličem je šla iz cerkve duhovščina, za njim pa nadvojvoda Evgen z znamenji velikega križanika nemškega reda, to v belem plašči, s črnim križem, v klobuku z vejajočimi peresi, vi-socimi škornjami z ostrogami in nemškim mečem, zraven je šlo več članov tega reda. Na obeh straneh je šlo po 8 plemenitih dečkov s svečami, in več gardistov.

Ko so krsto deli na voz, so se oglasili zvonovi pri več dunajskih cerkvah in mrtvaški sprevoz se je jel po-mikati. Najprej so šli oddelki vojakov, razno dvorno služabništvo in več voz z dvorno gospodo. Pred vozom so štirji strežaji nesli dve beli in dve črni zastavi nemškega reda. Ob straneh mrtvaškega voza so šli gardisti, zadej nadvojvoda Evgen s člani nemškega reda. Za spre-vodom šel je oddelek huzarjev.

Tako se je sprevoz pomikal proti kapucinski cerkvi, pri kateri se že tri sto let v grobnico pokladajo smrtni

ostanki članov cesarske rodbine. Cerkev je bila vsa črno prevlečena.

Pred kapucinsko cerkvijo se je bila zbrala velika gospoda. Cerkev se je hitro napolnila. Posebni dvorniki so odkazovali prostori. Tukaj so se zbrali ministri, di-plomatje, tajni svetniki, komorniki, člani predsedstva dr-žavnega zbora in deželnega odbora, dunajski župan s ob-činskimi odborniki, generali, odposlanstva. Ob štirih je prišel cesar, nadvojvode in nadvojvodinje in razni drugi princi.

Pred cerkvijo je sprevoz čakala duhovščina, ki je mrliča spremila v cerkev. V cerkvi je mrliča blagoslovil prošt nemškega reda Schuman in opravil druge molitve. Po tem so pa dvorni sluge nesli krsto v grobnico. V grobnico so krsto spremili še nekateri nadvojvode in dvorniki. Ondi so jo čakali kapucini s gvardijanom. Ka-pucini so zapeli. Ko so odpeli, se je krsto zopet blago-slovila in od nje je izročil princ Hohenlohe ključ ka-pucinskemu gvardijanu in druga gospoda so se jeli raz-hajati. Ulice so pa še dolgo bile polne ljudij, katerim se je jasno na obrazu bralo žalost zaradi smrti priljublje-nega člana vladarske rodbine.

Anarhisti.

V Franciji je stopil v veljavo nov protianarhistični zakon. Ta zakon pa ni po volji nekaterim radikalcem, ker se bode lahko uporabil semtertja proti njim, zaradi tega so se v zbornici radikanci novemu zakonu na vso moč ustavljali. Zabavljali bi tudi po časopisih, ali ne morejo, ker se jim je tiskovna svoboda prikrajšala. V „Intran-sigentu“ je priobčil se članek, katerega zna čitati samo, kateri zna jezik gluhonemih. Članek ima napis: „Pokor-ščina pred postavo“. Na to pa sledi dolga vrsta rok, rok s stegnenimi in skrčenimi prsti, raztegnenih in stisnenih, desnih in levih. Pod tem člankom je pa podpis Henry Rochefort. Čitati seveda to malo kdo zna, ali vendar vsak ve, da je nekaj posebnega in po Parizu so po vseh kavarnah tolmačili drug drugemu ta članek in njega vse-bina nikakor ni ostala neznana.

V toulonskem arzenalu našli so žvepleno užigalnico gorečo pod vrbovimi korbami. Kako je tja prišla se, ne ve. Najbrž so mislili zažgati arzenal.

Dne 2. avgusta začela se je bila v Lyonu na Fran-coskem obravnava proti morilcu predsednika republike Carnotu. Ob petih zjutraj so Caseria prepeljali iz šent-pavelske ječe v sodnijsko poslopje. Zgodaj zjutraj se je zbralo veliko ljudij pred sodnijskim poslopjem, vhode v katerega je stražil batalijon vojakov. Poslušat je smel iti k tej obravnavi le tisti, ki je dobil vstopnico. Tako se je zabranilo, da se noben anarhist ni priplazil v dvorano.

Ob četrtna deseto uro se je začela obravnava. Predsedoval je sodnijski predsednik Breuillac, zatožbo je zastopal glavni državni pravdnik Tohier, zagovarjal ga je odvetnik Dubreuil in tolmačil je pa profesor trgovske šole Genneval, kajti zatoženec ne zna dobro francoski.